

یامی روند یامی مانند و از گرسنگی می میرند!

مترجم: علی میرزائی

داویت ولد - گیورگیس، ۴۱ ساله، رئیس کمیسیون

امداد و نوتوانی قحطیزدگان اتیوپی است. وضعیت غم-

انگیز اتیوپی به علت قحطی، توجه جهانیان را به خود

جلب کرده است، ولی هنوز کمکهای بیشتری مورد نیاز است.

هفته گذشته، ولد - گیورگیس درباره برنامه حکومت

اتیوپی برای امداد و بازنشانی (Resettlement)

بهت انگیز قحطیزدگان، در آدیس آبابا، با الیزابت او.

کالتن سخن گفته است، و این مختصری از آن گفتگوست:

کالتن: اوضاع و احوال قربانیان گرسنگی و کمکهایی که به آنان می شود چگونه است؟

ولد - گیورگیس: ما می کوشیم که نظر جهانیان را به این نکته جلب کنیم که توجه بیشتری به نوتوانی نشان دهند و قحطیزدگان را تأمین کنند.

پرسش: نتیجه چه بوده است؟

پاسخ: متأسفانه جامعه بین المللی می کوشد که میان آنچه نیازهای بشری گفته می شود با برنامه توسعه عادی، تفاوت بگذارد. ما می کوشیم به آنها بگوییم که هرگونه کمک، باید در جهت خود-کفا کردن و بالا بردن توان تولیدی این مردم باشد.

پرسش: آیا برنامه حکومت برای بازنشانی قحطیزدگان، بهترین راه حل بوده است؟

پاسخ: برنامه بازنشانی، تنها یکی از راه حلها برای مردمی است که چاره دیگری ندارند. اکنون در بسیاری از اردوگاههای امداد، کسانی داریم که از دهکدههای خود مهاجرت کرده اند، که خانههای خود را ترک گفته اند، که دارایی و رمه خود را فروخته اند و اکنون هیچ چیز ندارند. این مردمان کیلومترها راه را به جستجوی غذا در نوردیده اند. راه حل این مسئله، برنامه

*"They Either Move Or They Strave". Newsweek. January 28, 1985.

بازنشانی این مردم در سرزمینهایی است که حاصلخیزتر هستند.

پرسش: برخی از حکومتها معتقدند که این برنامه، یک برنامه سیاسی محض است که برای خارج کردن مردم از مناطق شورشی طراحی شده است، در مقابل این ادعا، چه پاسخی دارید؟

پاسخ: ما این خرده‌گیران را برای بازدید از آن سرزمینها فرا می‌خوانیم. ما برای پذیرش هر نوع پیشنهاد آنان، آماده هستیم. ولی برای مردمی که در سرزمینهای بی‌حاصل زندگی می‌کنند، چاره‌ای نیست. هم اکنون مردم نقل مکان را، خود به خود آغاز کرده‌اند. ماه گذشته بیش از ۳۵۰۰ خانوار از منطقه تحت نظارت "ولو" Wollo به آدیس‌آبابا آمدند. اینان این فاصله را، با پای پیاده در ۳۱ روز پیمودند. در ناحیه‌های مورد نظر، جایی که زمین به کلی بی‌حاصل و غیر قابل استفاده است، یا مردم می‌مانند و می‌میرند، یا نقل مکان می‌کنند.

پرسش: شمار مردمی که خانه و کاشانه خود را وامی‌گذارند و جای عوض می‌کنند، چه اندازه است؟

پاسخ: درصد کوچکی از مردم آسیب دیده، از میان ۷ میلیون و ۷۰۰ هزار قحط‌زده، تنها ۳۰۰ هزار خانوار را انتقال می‌دهیم - نزدیک به ۱/۵ میلیون نفر. از مناطق شورشی، یعنی تایگرو اریتره، احتمالاً ۱۵۰ هزار نفر از حدود ۲ میلیون جمعیت آنها را جا به جا می‌کنیم.

پرسش: فکر می‌کنید این کمکها تا چه وقت به شما بشود؟

پاسخ: تا ماه مارس.

پرسش: و بعد چه خواهد شد؟

پاسخ: پس از ماه مارس، کمکها کمتر می‌شود، ولی ما امیدواریم که این کمکها همچنان ادامه یابد و ما دست کم هر ماه یکصد هزار تن کمک دریافت کنیم.

پرسش: من خوانده‌ام که شما درباره آنچه که آن را "سست شدن کمک دهندگان" می‌خوانید، نگران هستید. چگونه می‌خواهید بر این نگرانی فائق آیید؟

پاسخ: رسانه‌های گروهی نقش قابل ملاحظه‌ای دارند. ما مجبور هستیم که در زمانی هر چه طولانیتر، توجه همگان را به این برنامه جلب کنیم.

پرسش: نظر شما در مورد انتقال یهودیان اتیوپیایی به اسرائیل چیست؟

پاسخ: این یک جابه‌جایی خنده‌آور است. ملت اتیوپی را قبیله‌ها و عشیره‌های بسیاری می‌سازند. رژیم اسرائیل می‌کوشد که با چنین معیارهای مضحکی و با اعمال نژادپرستانه‌اش، و با ذکر اینکه یهودیان اتیوپی شایسته توجهی ویژه هستند، یگانگی این مردم را از بین ببرد.

پرسش: رژیم اسرائیل می‌گوید که یهودیان Falasha، در اتیوپی متحمل تبعیضهایی هستند.

آیا این گونه است؟

پاسخ: ما معتقدیم که این یهودیان، مانند بقیه اهالی اتیوپی هستند. ما نه تنها علیه آنها تبعیض قایل نشده‌ایم، بلکه آنان از توجه بیشتری نیز برخوردار بوده‌اند. هیچ کس به این نمی‌اندیشد که آنها واقعا "یهودی هستند، چرا که آنها از نظر جسمی، نژادی و فرهنگی، بخشی از مردم اتیوپی هستند. اگر رژیم اسرائیل می‌خواهد به این مردم کمک کند باید همین جا به آنها کمک کند، اینجا در کنار مردم دیگری که از خشکسالی رنج می‌برند. ولی فکر می‌کنم که انتقال آنها از این کشور و مراقبت‌های ویژه‌ای برای ایشان قایل شدن، اسف انگیز است.

پرسش: پس چرا اهالی Falasha اتیوپی را ترک می‌کنند؟

پاسخ: این مردم را تشویق کرده‌اند که از مرزها بگذرند؛ به برخی از آنان داستانهایی درباره غذای بهتر و موقعیت‌های بهتر در خارج از اتیوپی گفته شده است. مردم بیسواد، بویژه روستاییان، اغوا شده‌اند.

پرسش: آیا رژیم سودان برای انتقال این یهودیان به حکومت اسرائیل کمک می‌کند؟

پاسخ: بله، رژیم سودان با حکومت اسرائیل تبانی کرده است، و من فکر می‌کنم که جهان غرب باید این عمل را محکوم کند، زیرا این کار، بخشی از برنامه اسرائیل برای ایجاد محله‌های مسکونی در سرزمین‌های اشغالی، عرب‌هاست.

پرسش: آیا گرسنگی عامل تقویت‌کننده و تحریک‌کننده ستیزه میان اتیوپی و همسایگانش - سومالی و سودان - بوده است؟

پاسخ: وضعیت آوارگان، مشکل بسیار حادی برای تمامی حکومتها شده است؛ و به همین علت است که ما می‌کوشیم حکومت‌های امداد رسان را به تقویت برنامه‌های امداد فرا خوانیم. اگر این کمکها زیاد شود، مردم جنگ نخواهند کرد.

پرسش: آیا شما فکر می‌کنید که آمریکا، از کمک‌هایی که اکنون می‌کند، در پی به دست آوردن نفع محدود در اتیوپی است؟

پاسخ: آمریکا فقط به ما کمک‌های موقت می‌کند. برنامه‌های بلندمدت ما را، از نظر مالی، اتحاد شوروی تأمین می‌کند. انقلاب ما یک انقلاب قوی است. مردم به این انقلاب دل بسته‌اند و به مبانی آن پایبند هستند. ما به کمک‌های انسان‌دوستانه آمریکا ارجح می‌نهیم و قدرشناس هستیم، ولی این کمکها نمی‌تواند ایدئولوژی انقلاب ما را تحت تأثیر قرار دهد.

پرسش: برای رهایی از این خشکسالیها اتیوپی چه می‌تواند بکند؟

پاسخ: ما باید که دوباره برنامه احداث جنگل را آغاز کنیم. ما باید طرح‌های ایجاد شبکه‌های آبیاری و حفاظت آب و خاک را شروع کنیم. ما اگر ظرفیت، راه و رسم و شیوه استفاده مطلوب از آبهای موجود خود را می‌دانستیم با این کمبودها روبه‌رو نمی‌شدیم. ولی ما تکنولوژی نداریم، نیروی انسانی نداریم، و پول نداریم!

